

OBLĘDZIĆ (5) *vb pf*

W inf: obłądzić (2). ◊ *W pozostałych formach* obłądz-.

o jasne.

inf obłądzić (2). ◊ *3 pl m pers* obłądzili (1). ◊ *con 3 sg f* obłądziłaby (1). ◊ *plusq 3 sg m* był obłądził (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. obłądzić.

1. *Zgubić drogę, zablądzić; errare Vulg; deerrare Calep (4)* : Gdzieby kto miał 1to owiec/ á obłądziłaby iedná z nich [*erraverit una ex eis*]: izaż nie opuścza dziewięćdziesiąt y dziewięć ná gorach/ á idzie 1fukác oney co zablądziłá? *Leop Matth 18/12; Calep 294b.*

Przen: Źle postąpić, odstąpić od prawej drogi; errare Vulg (2) : Ale ci theż dla winá nie wiedzieli/ á dla pijaństvá obłądzili [*et prae ebrietate erraverunt*]: kápłan y prorok nie vmieli nic dla pijaństhwá/ zátopieni 1ą od winá/ błądzili w pijaństwie *Leop Is 28/7.*

obłądzić w czym (1): w czym był Król Władysław obłądził/ że sie był ná Turká puścił/ nań sie dobrze nie nágotowawłzy *OrzJan 120.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): *OrzJan 120 cf obłądzić w czym.*

2. *Źle mniemać, omylić się, popełnić błąd (1)* : Luter powiedział [...] ábych myał sumnyęnie swoie ránić kwoli Papieżowi/ álbo zebráníu iego ná Koncilium/ nieuczynię tego/ áni im wiáry dawam áni ich moci przymuię/ ábowiem wiele sie im przydawáło obłądzyc/ y 1ámi sie myędzy sobą niezgadziá. *BielKron 196v.*

Synonimy: 1. *zagubić się, zginąć*; 3. *omylić się.*

Formacje współrdzenne cf BŁĄDZIĆ.

Cf OBLĄDZENIE, OBLĄDZONY